

עין משפט ונר מצוה

ח:

השוֹחַט בסבין של עובדי כוכבים רב אמר קולף. נריך להעמיד ציודעין זה שהיא בת יומא דאי לאו הכי אמאי קולף

לרב הא סתם כלים של עובדי כוכבים אינן בני יומא וגבי עבדא נשיכרא צפרק צתרא דמסכת ע"ז (דף סח:) מסופק ליה לגמרא אם סבר רב נותן טעם לפגם מותר או אסור ור'איה דסתם כלי עובדי כוכבים אינן בני יומא משמן של עובדי כוכבים דתנן צפרק אין מעמידין (ע"ז דף לה:) דאסור ומפרש שמואל צגמרא משום דזליפתן של כלים אוסרתן וקאמר דרבי יהודה נשיאה וצית דינו נמנו עליו והסבירוהו משום דקסברי נותן טעם לפגם מותר וטעם לפגם דקאמר היינו משום דאינן בני יומא דאין לומר דאפילו הוה השמנונית צעין הוא נותן טעם לפגם צשמן דא"כ קשיא מתני' דהתם: דשריא דבט ומפרש צגמרא למאי ניחוש לה אי משום איערובי

מסרי סרי ואי משום גיעולי עובדי כוכבים נותן טעם לפגם מותר וגבי שמן אסורה אלא היינו טעמא דגבי דבט אפילו שמנונית צעין נותן טעם דבבט לפגם אצל השמן אין הפגם אלא משום שאינו בן יומא ועוד דמפרש התם: טעמא דקורט של חלמית דאסור משום דמפסקי ליה צבקינא אע"ג דנותן טעם לפגם מותר אגב חורפא דחלמית מחליל ליה ומשיא ליה לבטח ואי סתמייהו בני יומא ניהו לא הוה נריך לאומו טעסט: **אגב** דוחקא דסבינא בלעיה. הר' יצחק צר מאיר היה מנריך מתוך כך לאחר שנקרו החלב מן הצהמה לחזור ולקלוף ככל המקומות שחנק צסקין משום דבלע מן החלב אגב דוחקא דסכינא וכן כשמציאין צשר מטצחי עובדי כוכבים מנריך לקלוף ככל מקום שחנק עובד כוכבי צקופין שלו או צבקינא ויש למנאט טעם על המנהג שלנו שנהגו להקל ודילמא צית השחיטה דוקא שרותא קנת מהני דוחקא דסכינא תדע מדדייקינן צסמוך דהמירא נמי קא בלע לכי חיימא כו' והשתא לנישנא דדוחקא דסכינא תקשי ליה הכי דהמירא נמי אגב דוחקא דסכינא קא אגב צסוף השחיטה דחיימא ועוד אמר צפרק כל הצבר (לקמן דף ק"א):

ננון שחתכו צסקין של צשר אסור לאוכלו צבותא דאגב חורפא דננון פליט הסכין ובלע ננון אצל משום דוחקא לא:

סבין טריפה פליגי בו'. משמע דסקין כשרה לכולי עלמא צנון והיינו דוקא לענין לשחוט זה פעם אחרת ואע"פ דמלוכלך

הסכין צדם הרצה בלאו הכי יש דם הרצה צצית השחיטה מן הצהמה עגמה ולא בלע ליה משום דטרידי סימנין לפלוט דם אצל לחתוך זה רותח אפילו שחט זה כשרה אסור ואמר צפרק כל הצבר (ג"ח סז) סכין ששחט זה אסור לחתוך זה רותח: **וְהִלְבֵּתָא אפילו בצונן ואי איבא בליתא דפרסא** בו'. והא דבצי צסוף מסכת ע"ז (דף עו: ושם ד"ה אמר) נעילה י' פעמים צקרקע לחתוך זה לונן צסקין של עובדי כוכבים לא דמי לסקין טריפה דהכא דצאקראי צעלמא אצל צסקין של עובדי כוכבים מתוך שחותכין זו איסור תמיד נדבק זו השמנונית ואין יולא ממנו בלא נעילה ור"ת פירש משום דהתם חותך זו איסור רותח אצל הכא קסבר צית השחיטה לונן וקשה לפירושו דצפ' כל הצבר (לקמן דף ק"א): אמר שמואל סכין ששחט זה אסור לחתוך זה רותח ואפילו הדיחה כדמשמע בתר הכי דקאמר לחתוך זה לונן אמרי לה צעיי' הדחה פירוש הסכין ולא כפי' הקונטרס דפירש התם דלצשר קאי מדנקט צצירא לשון נקבה ועוד דתקנת סכין אתא

לאשמועינן דקאמר אסור לחתוך זה רותח וכן לחתוך זה לונן אלאם קסבר צית השחיטה רותח ו"אפילו הכי לחתוך זה לונן לא צעי נעילה ויש לומר שאני התם דליכא איסורא אלא משום דם ודם: (לונן) לא בלע כל כך דדם משרק שריק ומכל מקום אסור לחתוך זה רותח או אפילו לונן בלא הדחה או קינוח לאמרי לה דלא צעי הדחה משום שיש רוב דם על הסכין כמו כבדא עילוי בישרא דאסור לכתחלה ולא אמר משרק שריק לפי שיש רוב דם כבדא: **וְלִירִיתָן** חדא ו"אחתוך בה בשר בו'. ופעם אחרת נשיארה ולא זכור להכשירה ועל ששחט זה לא פריך שישחוט והדר סכין יחתוך דסקין ששוחטין זה רגילין לשומרה שלא מתקלקל ולענין שנת נמי אמר: דיתד של מחרשה דמי: **לא** ליישחוט איניש כפלי ערליי בישרא. היינו לאחר ניחוח מיד קודם שנטען הצבר אצל לאחר שנטען אין לחוש כדכתיב (ויקרא ט) וישיתו את החלצים על החזות:

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

חדשה. שלא חתכו זה מעולם: **חדשה**. אמאי מיתסרא משום עזרות כוכבים דהא האי סכין לאו עזרות כוכבים עגמה היא אלא משמשי עזרות כוכבים וצין לרבי ישמעאל וצין לר"ע דפליגי צפרק רבי ישמעאל (ע"ז נא:) צעזרות כוכבים עגמה איכא למ"ד אסורה מיד ואיכא למ"ד לכשתעבד כולהו מודו

צכלים דאינס אסורים עד שיעבדו עד שיעשו צהם שימוש לעבודת כוכבים: **גוואל**. חסיכות עגיס: **ואינעיס אימא אפילו צישנה**. וכגון שליצנה צאור ואין כלן איסור שמנונית: **קולף**. צית השחיטה מפני צצלעה שמנונית הסכין: **אזמית**. צמיס: **צום השחיטה רותח**. וצלע: **לונן**. כלומר אין חוס צית השחיטה חוק לצלוע ומיהו הדחה צעי שהרי נתקנה זה שמנונית ואע"פ שלא בלע צבצר הרי הוא צדפנות צית השחיטה שא"כ לדופני הסכין בלא שמנונית: **טרידי סימנים לאפוקי דם**. כלומר צהוצאח דם הס עסוקיס ולא צצלעיה: **דוחקא דסכין**. שמשפצפו צבצר צדוקק בלעה. וכיון דלא איפסקי הלכתא ואיסורא דאורייתא הוא עבדינן לחומרא דקי"ל צשל תורה הלך אחר המחמיר ומ"מ לכתחלה לא ישחוט דהא השוחט קאמר: **סכין טריפה**. ששחט זה

טריפה: צחמין. נריך להגעילה לסקין מפני צצלעה שמנונית הטריפה: **צנון**. קסבר צית השחיטה לונן ולא בלע הסכין דלא נתמס: **צוולנסא אפילו צנון**. וגבי סכין של היתר הוא דפסק הלכתא להיתירא דלא איחסר צצלעה זו וזוקשה הוא לצלוע אלא ע"י רמיחה אצל גבי סכין דאיסורא של עובדי כוכבים צפלוגמא דלעיל לא פסק מפני שהסכין אסורה והצצר רך לצלוע: **צליטא דפרסא למיפריה**. חסיכת צגד ישנה: קשה אשפירא בלע"ז ויפה לקנח: **צליטא**. חסיכה צלוייה: **דפרסא**. א'כדמתרגמינן מסך הפתח פרסא (שמות לה): **(למיפריה)** לקנחו וצצירו צבגיטין (דף נז.) צנצוראדלן וצעי לכפורי ידיה צזהווא גצרא וצעזורא (א) קרי למזרקיס כפורי (ב) וזה על שם שמקנה צם צאצבעיו: מן הדם: **משום דקא בלע**. שמנונית דטריפה אצל אצליעת דם לא חייש שהסכין קשה הוא ואין דם נבלע זו אלא שמנונית שהיא נבלעת צין צרך צין

צקשה: דהיסינא נמי. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מעילאי צקשה: **דהיסינא נמי**. כי שחט זה צהמה כשרה נצעי הגעלה דהא בלעה שמנונית דאבר מן החי קודם גמר שחיטה: **אחס ששוחט זה**. ולא יחתוך זה דבר אחר שלא תפגם ותמתקלקל ופעמים צצירא ליידי איסור ששחוט בלא צדיקה: **חלצים**. למכור צסוף: **ונתקן חדא**. לחלצים ולצצר ויחתוך צשר ואח"כ חלצים: **ו**: **ואחר כך**. יחתוך זה צשר צצהמה אחת מחמת שהוא טרוד צמלאכתו וישכח ולא יקנה א' ואח' לאיחלופי של חלצים צשל צשר ויחתוך בלא קינוח צסבור הוא שהוא סכין של צשר: **היזירא אים ליה**. עושה זה סימן: **שחא ידיה חלצים**. תחלה והיהו המיס מפוטמות מן השמנונית ע"י שפצוף הידים ואע"ג שהוא לונן ואחר כך ידבק צדפנות הצבר ואע"ג שאין בלע צו נדבק הוא מצחוך: **לא ליסחוף איניש כפלי**. כל הכסלים שחלב הכליות צדבק שם לא יהא כופה אחס על גבי צשר אחר שהחלב מוטל על הצבר ומתחמם וצז על הצבר: **כי תריצי נמי**. כשהן מונחים על הדף כדרך החלב למעלה הא בלעי כפלי גופייהו מחלב הדבוק בהן: **קרימא**. קרום טיולא: **מפסיק**. צין חלב לצשר והוא אותו קרום שאנו נוטלין מן הכסלים שקורין פלאנק"ש ועב וזחן הוא לכך אסור שחלב בלע צו אצל אין בלע כל כך שהיא צז לצשר שתחמיו:

מסורת הש"ס

(א) [נ"ו יט: וס"ג] (ב) [נ"ל ואחת], (ג) [נ"ל ואחת], (ד) [נ"ל ואחת], (ה) [נבלום ובמשור מרגומו בשלמא ובמירא ועיין צערוך ערך מרן], (ו) [ע"ז יא: ב] (ז) [נ"ל צניחן קסר], (ח) [בס"א: אבבא], (ט) [נצחי סה: אג: וע"ש צבס"י], (י) עיין צבס"י צבכר"ף, (יא) [דף לט:], (יב) [דף לט:], (יג) [דף לט:], (יד) [נע"ע מוס: ע"ז לח: ד"ה אי משום], (טו) ר"מ מ"ו, (טז) [שבת קנג:].

❖

הגהות הב"ח

(א) גמ' דמר סבר צית השחיטה רותח ומר וכו' השחיטה צצונן לא דע"ע: (ב) רש"י ד"ה למיפסחי וכו' כפורי וזה. יוצא וצחם דף כ"ה ע"א צסופא:

❖

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה ואחר כך יחתוך וכו' וישכח ולא יקנה. כ"צ כלן סכ"ד ואח"כ מה"ד מיתקן ליה וכו' ע"כ וכל"ל וזולת ואח' לחתפי' נמתק:

❖

לעיי רש"י

אשפר"א. מחוספס. טיול"א. קורס. פלאנק"ש [פלקנ"ש]. כסלים (השרירים הפנימיים של הדיך מלובליה).

❖

מוסף רש"י

בין לרי' ישמעאל בין לרי' עקיבא. דפלגי עבודת כוכבים עגמה מחלופי נאסרת, וצתשמיס מודו דאין אסורין (ע"ז יט:). עד שיעבדו. עד ששתמשו צין לעזות כוכבים (טו).

❖

שיטה מקובצת

[א] מדיח במים. ג"ב ג"א בס"י מדיח במים את בית השחיטה: ורותח. ובולע בשר את שמנונית הנדבק בו צריפי הסכין: [ב] והלכתא אפי' בצונן וגבי וכו' ג"ב ג"א בס"